

řízení správního, obejít se bez nového jednání se stranami, jimž musí poskytnouti příležitost, aby zaujaly stanovisko k novému vyličení výrobního procesu předloženému žadatelkou a k výsledkům úředního šetření o něm. A právě proti porušení tohoto práva brání se st-lka další svojí námitkou, již nss nemohl upřít důvodnosti.

Dospěl-li úřad k přesvědčení, že spolehlivý podklad pro své rozhodnutí může si opatřit pouze nepředvídanou revisí závodu bez předchozího vyrozumění stran, pak měl dle toho, co svrchu řečeno, výsledek jeho s nimi sdělit, aby se mohly o něm vyjádřit, a měl jim také poskytnouti příležitost, aby zaujaly stanovisko k popisu výroby, který strana teprve v řízení třetí stolice předložila, a na který nař. rozhodnutí se odvolává.

Úřad postupu toho nezachoval a založil částečně rozhodnutí své na řízení, k jehož výsledku st-lka následkem zmíněného opomenutí úřadu stanovisko zaujmouti nemohla.

Při ústním líčení prohlásili zástupci obce, že úřad přizval obec lu svrchu zmíněné revisi, současně však popřeli, že by byl při tomto řízení poskytl zástupcům obce příležitost, aby o předloženém popisu výrobním a o výsledku revise mohli se vyjádřit. Ježto z protokolu o revisi sepsaného opak tohoto tvrzení prokázati nelze, musil soud uznati důvodnost vznesení námitky.

Vadným jest rozhodnutí žal. úřadu také proto, že z něho není patrné, proč úřad uznal za bezdůvodnou námitku st-lku vznesenou v řízení správním proti podniku z ohledu na bezpečnost požární.

V obojím směru mělo opomenutí úřadu za následek stížení obrany st-lky proti naříkanému rozhodnutí. Jde tedy o vady podstatné, a proto bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Při tom se nemusil nss zabývat ještě výtkou stížnosti, týkající se předpojatosti technologického znalce, neboť bude věcí st-lky, aby v řízení na základě tohoto nálezu zavedeném, námitku tu uplatňovala a povinnost úřadu, aby o ní rozhodl.

Č. 1591.

Administrativní řízení: Z oprávnění trestního soudu na právní pomoc jiných veřejných úřadů neplyne pro soukromého žalobce nějaký nárok proti úřadu, jenž byl soudem za právní pomoc dožádán, aby úřad ten vyhověl tomuto požádání. Odepře-li správní úřad vyhověti dožádání soudu, neučinil tím žádného rozhodnutí neb opatření o nějakém právu stěžovatelu.

(Nález ze dne 20. října 1922 č. 14856.)

Věc: A. V. F. na S. proti ministerstvu zahraničních věcí v Praze o odepření právní pomoci trestnímu soudu.

Výrok: Stížnost se odmítá jako nepřijatelná.

Důvody: V trestním vyšetřování zahájeném u zemského trestního soudu v Praze o soukromé obžalobě st-lově vznesené na Karla N., redaktora Č. S. v Praze, pro přečin proti bezpečnosti cti jmenovaný soud k návrhu soukromého žalobce obrátil se přípisem z — na ministerstvo zahraničních věcí v Praze, žádaje k účelům vyšetřování za sdělení protokolů Jana V., Freda B., Dra. B., J. K. a A. H., kteří byli vyslechnuti v disciplinárním řízení vedeném řečeným ministerstvem proti úředníkům

tohoto ministerstva. Ministerstvo přípisem 7 — uvědomilo rekvirující soud, že nevyhovuje se uvedené žádosti z důvodu, že zapůjčení oněch spisů jest vyloučeno se zřetelem k ustanovení § 121, odst. III. služ. pragm., a dověděl se st-1 o tomto odmítavém rozhodnutí z usnesení radní komory zemského soudu trestního z —.

Stížnost k nss podaná běře v odpor svrchu vytčené zamítavé rozhodnutí ministerstva zahraničních věcí vytýkajíc, že vychází z nesprávného názoru právního, neboť z povinnosti správních úřadů, sdělovati trestním soudům spisy řízení disciplinárního, ustanovení § 121, odst. III. služ. pragm. výjimky nepředpisuje, ježto tato norma týká se jen uveřejňování obsahu disciplinárních spisů tiskem. Žal. úřad takto rozhodnutím zákonu se přičicím zasáhl do subjektivních práv st-lových způsobem stěžujícím mu vedení soukromé žaloby před soudem.

Nss rozhoduje o stížnosti řídil se těmito úvahami:

Podle § 46, odst. 2. tr. ř. jest soukromý žalobce oprávněn, aby dal ve vyhledávání neb vyšetřování soudu na ruku vše, co jeho žalobu může podporovati, nahlížeti do spisů trestního řízení a k uplatnění své žaloby všechny kroky u soudu zavést, k nimž jinak je státní zástupce oprávněn. Soukromému žalobci přísluší podle toho právo, podati trestnímu soudci návrh na opatření průvodního materiálu, zejména spisů jiných úřadů. Dožaduje-li se soud právní pomoci jiného úřadu, vykonává tím oprávnění je mu v § 26 tr. ř. dané, žádati od jiných úřadů, aby mu poskytl právní pomoc.

Z oprávnění soudu na právní pomoc jiných veřejných úřadů neplyne nijak na soukromého žalobce nějaký nárok vůči úřadu, jenž byl soudem za právní pomoc dožádán, aby úřad ten vyhověl tomuto dožádání.

Odepřel-li správní úřad vyhověti dožádání soudu za sdělení spisů, neučinil tím žádného rozhodnutí ani opatření o nějakém právu st-lovu, nýbrž zaujal tím jen stanovisko k dožádání soudu rekvirujícího a jedině tomuto soudu přísluší, aby posoudil, je-li odepření právní pomoci odůvodněno čili nic, neb aby učinil kroky, jež uzná za vhodné a nutné, aby jeho dožádání bylo vyhověno, aneb aby vyvodil důsledky podávající se z nemožnosti opatřiti průvodní materiál, na nějž se žalobce odvolává. Žal. úřad nerozhodl nař. výměrem o nároku strany na vydání neb použití spisů, nýbrž sdělil soudu po rozumu § 26 tr. ř. překážky, jež po jeho názoru brání vyhověti žádosti soudu za sdělení spisů.

Nař. výměr není tudíž vrchnostenským správním aktem proti straně řízeným, nýbrž aktem, který se týká styku mezi úřady, není jako takový právní mocí schopen a nelze jej proto pokládati za rozhodnutí neb opatření po rozumu § 2 zák. o ss před nss naříkatelné.

Stížnost jest tudíž nepřipustnou podle §§ 2 a 21 zák. o ss i slušelo ji odmítnouti.

Č. 1592.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: Předpis § 6 zák. z 10. dubna 1919 č. 187 sb. z. a n. obsahuje všeobecnou zásadu, které